



# DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 października 1964 r.

Nr 38

**TREŚĆ:**

Poz.:

**ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:**

- 241 — z dnia 12 października 1964 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych 381
- 242 — z dnia 12 października 1964 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych 382
- 243 — z dnia 12 października 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażeń pracowników administracyjnych i obsługi Głównej Komisji Arbitrażowej 383
- 244 — z dnia 12 października 1964 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej 386

**ROZPORZĄDZENIE**

- 245 — Ministra Rolnictwa z dnia 26 września 1964 r. w sprawie uznawania ogierów za odpowiednie do hodowli oraz warunków utrzymywania młodych ogierów 387

**OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:**

- 246 — z dnia 3 września 1964 r. w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, zawartej w Genewie dnia 30 września 1921 r., oraz Konwencji o zwalczaniu handlu kobietami pełnoletnimi, zawartej w Genewie dnia 11 października 1933 r., zmienionych Protokołem podpisanym w Lake Success dnia 12 listopada 1947 r. 389
- 247 — z dnia 3 września 1964 r. w sprawie uczestnictwa Tanganiki, Madagaskaru, Cypru i Jamajki w Konwencji o zwalczaniu obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, podpisanej w Genewie dnia 12 września 1923 r. i zmienionej Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 12 listopada 1947 r. 389
- 248 — z dnia 9 września 1964 r. w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji międzynarodowej dotyczącej opium, podpisanej w Genewie dnia 19 lutego 1925 r., oraz Konwencji o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, podpisanej w Genewie dnia 13 lipca 1931 r., zmienionych Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r. 390
- 249 — z dnia 9 września 1964 r. w sprawie przystąpienia Syjamu, Wybrzeża Kości Słoniowej i Ghany do Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. 390
- 250 — z dnia 18 września 1964 r. w sprawie ratyfikacji przez Algierię i Grecję Konwencji (nr 69) dotyczącej świadectwa kwalifikacyjnego kucharzy okrętowych, przyjętej w Seattle dnia 27 czerwca 1946 r. 390
- 251 — z dnia 24 września 1964 r. w sprawie akceptacji przez Islandię Konwencji dotyczącej utworzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, podpisanej w Londynie dnia 16 listopada 1945 r. 391
- 252 — z dnia 29 września 1964 r. w sprawie uczestnictwa Rwandy w Konwencji międzynarodowej dotyczącej opium, podpisanej w Genewie dnia 19 lutego 1925 r., oraz w Konwencji o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, podpisanej w Genewie dnia 13 lipca 1931 r., zmienionych Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r. 391
- 253 — z dnia 30 września 1964 r. w sprawie przystąpienia Rumunii do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r. 391
- 254 — z dnia 6 października 1964 r. w sprawie uczestnictwa Nigerii i Kamerunu w Statucie Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, podpisanym w Nowym Jorku dnia 26 października 1956 r. 391
- 255 — z dnia 6 października 1964 r. dotyczące przystąpienia Jamajki, Ugandy i Argentyny do Uzupełniającej Konwencji w sprawie zniesienia niewolnictwa, handlu niewolnikami oraz instytucji i praktyk zbliżonych do niewolnictwa, podpisanej w Genewie dnia 7 września 1956 r. 392
- 256 — z dnia 8 października 1964 r. w sprawie ratyfikacji przez Republikę Dominikańską Konwencji o morzu pełnym i Konwencji o szelfie kontynentalnym, sporządzonych w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r. 392

241

**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 12 października 1964 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych.**

Na podstawie art. 5, art. 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 184, z 1961 r. Nr 57, poz. 316 i z 1963 r. Nr 44, poz. 246) wprowadza się następujące zmiany:

a) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Minister Sprawiedliwości może ustalić w dro-

dze rozporządzenia w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac dla pracowników wymienionych w § 1, którym powierzono pełnienie funkcji nie przewidzianych w § 5, odpowiedni dodatek funkcyjny.”,

b) po § 10 dodaje się nowy § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Sędziom i asesorom delegowanym do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości (łącznie z Centralnym Zarządem Więziennictwa) przysługuje na czas delegacji dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji w następujących stawkach:

Lp.	Funkcja	Stawka miesięczna dodatku specjalnego
1	Dyrektor departamentu (biura), radca ministra	1100 zł, 1250 zł, 1400 zł, 1600 zł, 1800 zł, 2000 zł, 2200 zł, 2400 zł, 2600 zł, 2800 zł, 3000 zł.
2	Wicedyrektor departamentu (biura)	800 zł, 900 zł, 1050 zł, 1200 zł, 1350 zł, 1500 zł, 1650 zł, 1800 zł, 1950 zł, 2100 zł.
3	Naczelnik wydziału, wizytator	600 zł, 700 zł, 800 zł, 950 zł, 1100 zł, 1250 zł, 1400 zł, 1550 zł, 1700 zł.
4	Starszy radca	400 zł, 500 zł, 600 zł, 700 zł, 800 zł, 950 zł, 1100 zł, 1250 zł.

2. Dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.
3. W okresie pobierania dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji nie przysługują pracownikowi żadne inne dodatki, z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.
4. Prezes Rady Ministrów ustala dla Ministerstwa Sprawiedliwości na wniosek Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z Ministrem Finansów liczbę dwóch najwyższych stawek dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji przewidzianego dla funkcji określonych w ust. 1 pod liczbą porządkową 1—3.
5. Pracownik może awansować w zakresie dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji na zasadach i w terminach określonych dla organów naczelných administracji państwowej.
6. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla sędziów i asesorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników. Oszczędności w osobowym funduszu płac nie mogą być przeznaczone na wypłatę nagród.

7. Suma nagród indywidualnych przyznanych pracownikowi w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.
8. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 7 nie mogą być przyznawane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.
9. Do pobierania dodatków specjalnych z tytułu pełnienia funkcji stosuje się odpowiednio przepisy § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. Nr 29, poz. 185)".

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1959 r. w sprawie dodatków funkcyjnych dla sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów sądowych (Dz. U. Nr 34, poz. 207).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

## 242

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 1964 r.

#### o zmianie rozporządzenia w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 185 i z 1963 r. Nr 44, poz. 247) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 po ust. 1 dodaje się nowy ustęp 1a w brzmieniu:  
„1a. Ponadto pracownicy orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej, pobierający uposażenie według I grupy uposażenia zasadniczego, otrzymują nie podlegający podatkowi od wynagrodzeń dodatek specjalny w kwocie 650 zł miesięcznie; dodatek ten nie

przysługuje pracownikom orzecznictwa pobierającym dodatek według § 7a ust. 1.";

- 2) w § 6 po słowach „dla pracowników” dodaje się słowa „okręgowych komisji arbitrażowych”;
- 3) w § 7 skreśla się słowa „wiceprezes Głównej Komisji Arbitrażowej”, „dyrektor zespołu arbitrów, dyrektor Biura Orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej — w stawce 2, 3 lub 4” oraz słowa „kierownik sekcji w zespole arbitrów Głównej Komisji Arbitrażowej”;
- 4) po § 7 dodaje się nowe §§ 7a, 7b, 7c i 7d w następującym brzmieniu:  
„§ 7a. 1. Pracownikom orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej przysługuje dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji według następujących stawek: